

CBE 160-2015**BSA**

UITSPRAAK

in het geding tussen mevrouw X, hierna ook te noemen appellante,

en

het College van Bestuur van de Rijksuniversiteit Groningen, hierna ook te noemen verweerder,

inzake het besluit van verweerder van 25 juli 2015

I. Aanduiding van het bestreden besluit

Het besluit van verweerder van 24 juli 2015 waarbij aan appellante een negatief bindend studie advies (BSA) is gegeven voor de bachelor-opleiding Geneeskunde.

II. Zittingsgegevens

Het beroep is behandeld in een openbare zitting op donderdag 24 september 2015 waar appellante is verschenen vergezeld van een tolk en kennissen en waar verweerder is verschenen in de personen van Y, voorzitter BSA-commissie en Z, lid BSA-commissie.

III. Ontstaan en loop van het geding

Via CLRS tekent appellante op 25 augustus 2015 beroep aan tegen het besluit van het College van Bestuur van 24 juli 2015, waarbij aan het negatief bindend studieadvies voor de propedeutische fase van de bachelor-opleiding Geneeskunde een afwijzing is verbonden als bedoeld in artikel 7.8b, derde lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: "WHW"). Het besluit is genomen namens het College van Bestuur door het faculteitsbestuur van de faculteit medische wetenschappen. Appellant behaalde 42 EC. Voorafgaand aan het bovengenoemde besluit heeft er een hoorzitting plaatsgevonden om te praten over het voornemen van verweerder om een negatief bindend studieadvies te geven aan appellante. Tevens heeft er op 3 september 2015 een schikkingsgesprek plaatsgevonden op verzoek van het College. Een schikking is echter niet bereikt.

IV. Standpunten van partijen

Ter onderbouwing van haar beroep heeft **appellante** aangevoerd dat zij van mening is dat zij niet goed is geholpen door de faculteit en dat er onvoldoende rekening is gehouden met haar persoonlijke omstandigheden. Zij verzoekt om de BSA-norm voor haar bij te stellen op 42 EC. Gedurende het studiejaar hebben er diverse persoonlijke omstandigheden gespeeld die haar studieprestaties negatief hebben beïnvloed. Zo bleek haar oma, met wie zij een innige band heeft, Alzheimer te hebben en niet langer haar financieel te kunnen ondersteunen. Verder liep haar relatie op de klippen. Midden oktober heeft appellante haar omstandigheden gemeld bij de studieadviseur met wie zij meerdere gesprekken voerde. In mei is bij appellante ADHD geconstateerd. Het duurde een tijd voordat er een behandelplan was (therapie en medicijnen) opgesteld door een specialist. Appellante leed ook aan angstaanvallen en aan slapeloosheid. Daarnaast had zij nog darmproblemen, waarvoor zij naar het ziekenhuis is gegaan. Gedurende het studiejaar heeft appellante met drie studieadviseurs contact gehad over haar problemen. Ondanks de problemen heeft zij nog 42 EC behaald. Appellante heeft van haar medische problemen aan het einde van het studiejaar een onderbouwing overgelegd. Dit kon niet eerder in verband met problemen met haar verzekering. Appellante heeft vertrouwen in de toekomst, nu het op persoonlijk en financieel vlak beter met haar gaat.

Verweerder geeft aan dat het bestreden besluit op de juiste gronden is genomen. Appellante beroept zich op persoonlijke problemen. Zij heeft gedurende het studiejaar verschillende keren

met twee studieadviseurs gesproken, mede over een verlaging van de BSA-norm. De studieadviseurs hebben aangedrongen op een verklaring van een psycholoog. Deze verklaring kwam pas tijdens de hoorzitting op 21 juli 2015, omdat appellante naar eigen zeggen niet eerder de tijd hiervoor had gehad. Ook geeft appellante aan dat ze in het begin van het tweede semester haar financiële en persoonlijke problemen had overwonnen. Het verbaast verweerder dat zij blok 1.2. wel haalde op 9 juni 2015, maar blok 1.1. niet op 23 juni 2015 omdat zij zich niet zou hebben concentreren gedurende drie uur. Verweerder is van mening dat appellante vanwege uitstelgedrag zelf de slechte studieresultaten in de hand heeft gewerkt. Zij is na vele bezoeken bij de studieadviseur nog steeds niet in staat gebleken om een studieplan op te stellen of een behandelplan voor haar problematiek te overleggen. Verweerder heeft het advies van de studieadviseurs om geen verlaagde BSA-norm aan te vragen zwaar mee gewogen bij het bestreden besluit. Verweerder verzoekt om ongegrondverklaring van het beroep.

V. Beoordeling

Het College constateert dat het beroep zich richt tegen het besluit van 28 juli 2014, waarbij aan het negatief studieadvies een afwijzing is verbonden als bedoeld in artikel 7.8b, derde lid van de WHW. Het College dient overeenkomstig artikel 7.61, tweede lid, van de WHW te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht.

Het College overweegt daartoe het volgende. Ingevolge artikel 7.8b, derde lid, WHW kan aan het negatief bindend studieadvies slechts een afwijzing worden verbonden, indien de student – met inachtneming van zijn persoonlijke omstandigheden – niet geschikt moet worden geacht voor de opleiding, omdat zijn studieresultaten niet voldoen aan de vereisten die het bestuur daaromtrent heeft vastgesteld. Het instellingsbestuur beslist of aan het negatief advies een afwijzing wordt verbonden.

Ingevolge artikel 7.8b, zevende lid, WHW wordt bij algemene maatregel van bestuur bepaald welke persoonlijke omstandigheden bedoeld in het in het derde lid, het instellingsbestuur in zijn beoordeling betreft. Deze omstandigheden zijn neergelegd in het Uitvoeringsbesluit WHW. In artikel 2.1, eerste lid, van dit besluit zijn de persoonlijke omstandigheden limitatief opgesomd. Dit betreft ziekte van de betrokkene, lichamelijke, zintuiglijke of andere functiestoornissen van betrokkene, zwangerschap van betrokkene, bijzondere familieomstandigheden, het lidmaatschap van universiteitsraad of faculteitsraad en het lidmaatschap van het bestuur van een studentenorganisatie van enige omvang met volledige rechtsbevoegdheid.

Ingevolge artikel 7.8b, zesde lid, WHW worden door het instellingsbestuur nadere regels vastgesteld die in elk geval betrekking hebben op de studieresultaten en de voorzieningen. Voor de Rijksuniversiteit Groningen zijn deze regels vastgelegd in het “Handboek BSA”.

Bij het nemen van het besluit aangaande het bindend studieadvies dient rekening te worden gehouden met het doel van de regels omtrent studieadvies. Het doel luidt om de student zo snel mogelijk op de juiste plaats te krijgen. Het BSA hoort bij de oriënterende en verwijzende functie van de propedeuse en verplicht de student tot een proces van (zelf)selectie dat door de instelling wordt begeleid. Het advies is negatief en heeft een bindend karakter als de studieresultaten van de student niet voldoen aan de vereisten die daaraan door de Rijksuniversiteit Groningen zijn gesteld.

Voor de propedeutische fase van de bachelor-opleiding Geneeskunde behelzen de vereisten, als bedoeld in artikel 7.8b WHW, dat appellante aan het eind van haar eerste jaar 45 van de 60 EC moet hebben behaald. Appellante heeft echter 42 EC behaald. Dit laatste is tussen partijen niet in geschil.

Appellante heeft –samengevat- aangegeven dat er onvoldoende rekening is gehouden met haar persoonlijke omstandigheden. Verweerder brengt hier tegen in dat er geen aangepaste norm is vastgesteld voor appellante omdat zij door uitstelgedrag haar studieresultaten zelf negatief heeft beïnvloed, zodat het bestreden besluit op de juiste gronden is genomen.

Uit de overgelegde stukken en uit het verhandelde ter zitting blijkt echter dat appellante zich al in oktober 2014 bij de studieadviseur heeft gemeld met haar problematiek die vervolgens het gehele jaar voortduurt. Appellante heeft aan het einde van het studiejaar een medische onderbouwing van haar omstandigheden aangeleverd. Dit is naar het oordeel van het College

laat gebeurd, maar het College acht het niet onaannemelijk dat de problemen met haar verzekering hier een belangrijke rol in hebben gespeeld. Uit de overlegde stukken noch uit hetgeen verweerder naar voren heeft gebracht blijkt waarom er geen verlaagde BSA-norm is aangevraagd en wat de rol is geweest van de drie verschillende studieadviseurs die appellante gedurende het studiejaar veelvuldig heeft geconsulteerd. Deze feiten in combinatie met het feit dat appellante met 42 EC de BSA-norm niet heeft behaald dienen naar het oordeel van het College in onderhavig geval zwaarder te wegen dan het argument van verweerder dat appellante door uitstelgedrag haar studieprestaties zelf negatief heeft beïnvloed. Het College is van oordeel dat verweerder onvoldoende rekening heeft gehouden met deze omstandigheden. Gegeven deze omstandigheden oordeelt het College dat verweerder in redelijkheid niet tot de bestreden beslissing heeft kunnen komen.

VI. Beslissing

Het College van Beroep voor de Examens verklaart het beroep van appellante gegrond en vernietigt het bestreden besluit en bepaalt dat verweerder een nieuw besluit dient te nemen met inachtneming van de overwegingen in deze uitspraak.

Aldus vastgesteld op 27 oktober 2015 door mr. dr. E. van Wolde, voorzitter, drs. W.K.H. Slik en mw. L. van der Net, leden, in tegenwoordigheid van mr. M.E.A. Donkersloot, secretaris.

voorzitter

secretaris

Ingevolge de Algemene wet bestuursrecht en artikel 7.66 van de Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek kan door appellante binnen zes weken na toezending van deze beschikking beroep worden aangetekend bij het CBHO (College van Beroep voor het Hoger Onderwijs), postbus 16137, 2500 BC te Den Haag.